

Lov som Valgloven, ganske naturligt bør forberedes af Regeringen, og at det ikke er rimeligt, at private Forslagsstillere ville kunne løfte den Sten, som der her er Spørgsmaal om at løfte. Jeg antager ikke, at det vil kunne lykkes den enkelte Mand at finde Udtryk for en Tanke som den, Lovforslaget tilsigter at føre ud i Livet, paa en saadan Maade, at man kunde anse det for en tilfredsstillende Løsning af et saa vanskeligt Spørgsmaal. Jeg ønsker derfor ikke og agter ikke at indlade mig paa en Diskussion om Lovforslagets Enkeltheder; — det vilde jeg anse for temmelig ørkesløst — men jeg skal indskrænke mig til at bemærke, at jeg for mit Vedkommende vil antage, at den hensigtsmæssigste og mest passende Maade at behandle Lovforslaget paa, er at lade det gaa i Udvalg, for at dette kan udfinde, om der maatte kunde være noget, der kunde bringes i Forslag, som kunde fulddestgøre det Formaal, som Lovforslaget tilsigter, eller man bør afvente, at Regeringen vil fremsætte Lovforslag i den Retning.

Madjen-Bygdal: Ja, det foreliggende Forslag er jo ikke nyt, det er for saa vidt en gammel Bekendt, som det er blevet behandlet i det andet Ting flere Gange, saa vidt jeg husker 9 Gange; om det just ikke har været aldeles ordlydende med den Form, hvori det nu foreligger, saa har det dog været i alt væsentligt det samme. Det har ogsaa været til Behandling i dette Ting en enkelt Gang, i Samlingen 1888—89, saa jeg tør nok gaa ud fra, at ærede Medlemmer ville kende det temmelig godt. Den Behandlingsmaade, som dette Forslag har faaet i dette Ting, og som det ogsaa tegner til, at det skal faa i Aar, er af en noget ejendommelig Art. Jeg maa nok faa Lov til et Øjeblik at pege paa den ejendommelige Maade, dette Lovforslag bliver behandlet paa. Det er nemlig saaledes, at der egentlig ikke er nogen, der anfører noget væsentlig imod Lovforslaget, det ser ud, som om alle i større eller mindre Grad anerkende Lovforslagets Hovedtanke, Lovforslagets Indhold i alt væsentligt, og jeg kan heller ikke godt tænke mig, hvad man billigvis skulde kunne have at erindre derimod. Ser jeg paa dette Lovforslags første Paragraf, hvor der tales om, at man ikke maa slutte Stemmegivningen i Kjøbenhavn og andre større Valgkredse før Kl. 8 Aften, saa maa jo alle fornuftigvis erkende, at det er en retfærdig, rimelig og billig Tanke. Det maa være i sin Orden, at alle i størst mulig Grad faa Lejlighed til at udøve deres Valgret, og nu er der dog mange, for hvem det kan være vanskeligt nok at ofre

en hel Dag i den Anledning, og det er altsaa et Gode, synes det mig, at der gives dem Lejlighed til at stemme indtil Kl. 6—8, naar Arbejdstiden er endt. Jeg har heller ikke hørt, at noget eneste Medlem af Rigsdagen har haft noget at indvende mod den Bestemmelse.

Ser jeg dernæst paa Lovforslagets Affattelse af Valglovens § 71, saa er der jo der en Bestemmelse, hvis Hovedtanke dette Ting ganske særlig maa sætte Pris paa. Det er jo bekendt for os alle, hvordan vi tidligere i meget væsentlig Grad have anset over, saaledes som Forholdene vare i den gamle 5te Kreds i Kjøbenhavn og forskillige andre større Kredse, hvor det var umuligt ligefrem at overholde Valglovens Forskrifter med Hensyn til Valgmandsvalg, naar det samtidig skulde lade sig gøre at tilendebringe Valget paa en Dag. Ærede Medlemmer vide jo meget godt, at den nuværende Valglov foreskriver, at hver enkelt Vælger ved Valgmandsvalg skal nævne Navnene paa alle dem, han stemmer paa, og det vilde være et næsten uoverkommeligt Arbejde i Kjøbenhavn. Vi have derfor — jeg kan godt sige alle sammen — i dette Ting været enige om at godkende en Praksis, som afviger en Del fra Lovens Ordlyd, som ikke gør Aret til nogen Side, men hvorved man kommer over de Vanskeligheder, der ere forbundne med Gennemførelsen af Ordlyden. Men det kan jo ikke være noget enkelt Medlem af dette Ting behageligt, at man skal blive ved med en Praksis, som i Grunden ikke er i Overensstemmelse med den gældende Lov. Det bør være os om at gøre at faa denne Praksis til at være i Overensstemmelse med Loven, og det forekommer mig, at dette vil ske ved dette Lovforslag. Jeg kan altsaa ikke se rettere, end at hvert eneste Medlem i dette Ting absolut maa billige denne § 71.

Jeg kommer dernæst til det, jeg anser for Forslagets Hovedtanke, nemlig den hemmelige Afstemning. Den hemmelige Afstemning haade ved Folketingsvalg og ved Valgmandsvalg, har jo mange Venner; jeg gaar ikke for vidt, naar jeg siger, at Flertallet, det meget store Flertal i Befolkningen ønsker den hemmelige Afstemning gennemført, og jeg har for Resten heller ikke hørt en eneste virkelig Modgrund anført mod denne Hovedtanke, hverken i dette eller det andet Ting. Og jeg formaar heller ikke at indse, hvilke virkelige Grunde man skulde kunne anføre derimod; thi det er jo vitterligt for os alle, at Valgryk desværre meget ofte ske, og det er en beklagelig Ting. Det maa absolut være human, billigt og rimeligt, at vi gøre, hvad vi kunne for at hindre Valg-